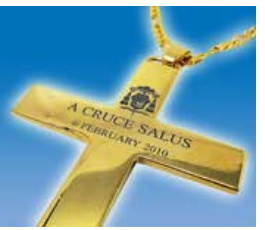

วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 4 เทศกาลเตรียมรับเสด็จพระคริสตเจ้า ปี C

(วันที่ 23 ธันวาคม ค.ศ. 2012)

พี่น้องที่รัก วันคริสต์มาสกำลังจะมาถึงในอีกไม่กี่วันข้างหน้า บทอ่านทั้งสามบทที่เราเพิ่งได้ฟัง นำเสนอรูปแบบของผู้ที่จะเสด็จมาในวันสำคัญนี้ในแง่มุมที่แตกต่างกัน ในบทอ่านแรกประกาศกมีคาห์ได้นำเสนอพระองค์ในฐานะ **“ผู้ที่จะปกครองอิสราเอล”** (มีคา 5:1) ซึ่งต้นกำเนิดของพระองค์ **“มาจากอดีตจากสมัยโบราณ”** (มีคา 5:1) อย่างไรก็ตาม พระองค์จะไม่ทรงบังเกิดในเมืองสำคัญของอิสราเอล แต่ในเมืองเล็กๆ เมืองหนึ่งที่ชื่อ **“เบธเลเฮม”** (มีคา 5:1) พระองค์ **“จะทรงยี่หิ้นและจะทรงเลี้ยงดูฝูงแกะด้วยผละกำลังขององค์พระผู้เป็นเจ้า”** (มีคา 5:3) และประชากรใหม่ของพระองค์ **“จะอาศัยอยู่อย่างสงบสุข”** (มีคา 5:3) เพราะพระองค์ **“จะเป็นใหญ่ไปจนสุดปลายแผ่นดิน”** (มีคา 5:3) และที่สำคัญพระองค์ **“จะเป็นสันติสุข”** (มีคา 5:4) สันติสุข หรือ **“ชาโลม (shalom)”** ในภาษาฮีบรู จะเกิดขึ้นเมื่อมีความสามัคคีปรองดองกันระหว่างพระเจ้ากับประชากรของพระองค์ ระหว่างประชาชนด้วยกันเอง และระหว่างประชาชนกับสภาพแวดล้อมที่พวกเขาดำรงชีวิตอยู่ นี่เป็นสิ่งที่จะมาพร้อมกับวันคริสต์มาส พระวรสารวันนี้แสดงให้เห็นว่าสิ่งที่ประกาศกมีคาห์ได้ทำนายไว้ล่วงหน้ากลายเป็นความจริง ได้อย่างไร นักบุญลูกาได้พาเราไปยังเมืองเล็กๆ เมืองหนึ่ง **“ในแถบภูเขาแคว้นยูเดีย”** (ลก 1:39) เพื่อไปพบกับสตรีสองคนที่ชื่อ **“เอลีซาเบธ”** และ **“มารีย์”** ซึ่งเป็นสามัญชนธรรมดา บางที **“เศคาริยาห์”** สามีของนางเอลีซาเบธอาจอยู่ที่นั่นด้วย แต่ท่านคงไม่มีบทบาทอะไรมากนักในตอนนั้นเพราะท่านกลายเป็นคนใบ้เนื่องจากไม่เชื่อคำพูดของทูตสวรรค์ ท่านจะสามารถพูดได้อีกครั้งหนึ่งหลังจากบุตรชายของท่านได้ถือกำเนิดมาแล้ว อย่างไรก็ตาม บุคคลสำคัญตัวจริงคือ **“พระเยซูเจ้า”** และ **“นักบุญยอห์น”** ซึ่งขณะนั้นยังเป็นทารกที่มองไม่เห็น ทั้งสองได้พบกันโดยผ่านทางมารดาของตน

แม้ว่าสตรีทั้งสองตั้งครรรภ์ แต่พระนางมารีย์เป็นคนเริ่มมาเยี่ยมนางเอลีซาเบธก่อน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าพระนางมีอายุน้อยกว่า แต่เราต้องไม่ลืมว่าสถานภาพของพระนางสูงกว่าของนางเอลีซาเบธหลายเท่าเพราะบุคคลที่อยู่ในครรรภ์ของพระนางคือพระบุตรของพระเจ้า เมื่อพระนางมาถึงและทักทายญาติผู้สูงวัยคนนี้ บุตรในครรรภ์ของนางแสดงการตอบสนองทันที ก่อนที่จะลืมตามองดูโลก นักบุญยอห์นได้สัมผัสการประทับอยู่ของพระเยซูเจ้าและเต็มไปด้วยพระจิตเจ้าแล้ว นางเอลีซาเบธได้ยืนยันความจริงนี้กับพระนางมารีย์อย่างชัดเจนว่า **“เมื่อฉันได้ยินคำทักทายของเธอ ลูกในครรรภ์ของฉันก็ดิ้นด้วยความยินดี”** (ลก 1:44)แน่นอน นางเอลีซาเบธได้รับผลจากการประทับอยู่ของพระเยซูเจ้าด้วยเช่นกัน

นางเต็มไปด้วยพระจิตเจ้าและกล่าวสรรเสริญผู้ที่อยู่ต่อหน้านางว่า “ทำไมหนอพระมารดาขององค์พระผู้เป็นเจ้าจึงเสด็จมาเยี่ยมข้าพเจ้า” (ลก 1:43) การมาเยี่ยมของพระนางมารีย์เป็นเหมือนการมาเยี่ยมของพระเยซูเจ้าเอง

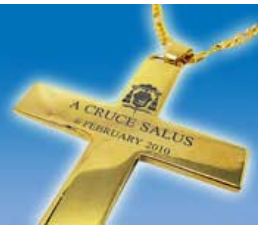
การเสด็จมาเยี่ยมนางเอลีซาเบธของพระนางมารีย์และพระเยซูเจ้าครั้งนี้บอกอะไรเราบ้าง? พอคิดว่าสิ่งหนึ่งเราสามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจนคือ ความสุภาพถ่อมตนของพระนางและของพระบุตรของนาง ทั้งสองเป็นบุคคลที่ไปเยี่ยม ไม่ใช่บุคคลที่ถูกเยี่ยม ไม่มีข้อสงสัยใดๆ ทั้งสิ้นเกี่ยวกับสถานภาพของบุคคลสองฝ่ายนี้ เหตุการณ์นี้ชี้ให้เห็นว่าแม้แต่ก่อนการบังเกิด พระเยซูเจ้าได้แสดงให้เราเห็นแล้วว่าพระองค์เสด็จมาเพื่อรับใช้ ไม่ใช่เพื่อให้ผู้อื่นรับใช้ ต่อมาโดยทางการรับใช้นี้เองที่ทำให้เราตระหนักว่าพระองค์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา “ท่านทั้งหลายเรียกเราว่าอาจารย์และองค์พระผู้เป็นเจ้าก็ถูกแล้ว เพราะเราเป็นอย่างนั้นจริง ๆ ในเมื่อเราซึ่งเป็นทั้งองค์พระผู้เป็นเจ้าและอาจารย์ยังล้างเท้าให้ท่าน ท่านก็ต้องล้างเท้าให้กันและกันด้วย เราวางแบบอย่างไว้ให้แล้ว ท่านจะได้ทำเหมือนกับที่เราทำกับท่าน” (ยน 15:13-15)

อีกสิ่งหนึ่งที่เหตุการณ์ครั้งนี้สะท้อนให้เราเห็นเป็นนัย ๆ คือ การมอบตัวเองทั้งครบของพระบุตรต่อพระประสงค์ของพระบิดาทำให้แผนการแห่งความรอดพ้นสำหรับมนุษยชาติกลายเป็นความจริง “ข้าพเจ้ามาเพื่อปฏิบัติตามพระประสงค์ของพระองค์” (ฮบ 10:9) ผู้เขียนจดหมายถึงชาวฮีบรูบอกเราว่า “พระเจ้าไม่มีพระประสงค์เครื่องบูชาและของถวายอื่นใด” (ฮบ 10:5) ด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงทรงเตรียม “ร่างกาย” (ฮบ 10:5) ไว้ให้พระบุตรของพระองค์ โดยการรับเอาร่างกายบังเกิดเป็นมนุษย์นี้เองพระบุตรได้ถวายตนเองอย่างไร้เงื่อนไขแด่พระบิดา ความนอบน้อมต่อพระประสงค์ของพระบิดาทำให้การถวายบูชาของพระบุตรมีคุณค่ามากกว่าเครื่องบูชาใดๆ ทั้งสิ้น ไม่มีใครสามารถถวายสิ่งใดได้มากกว่าการถวายตนเอง ความจริงนี้เริ่มเห็นได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้นเมื่อพระองค์ทรงบังเกิดบนโลกนี้ในสภาพยากจนและขัดสน ไม่มีแม้กระทั่งที่พักอาศัยเหมือนคนทั่วไปการถวายตัวทั้งครบนี้ดำเนินไปอย่างต่อเนื่องและมาถึงจุดสูงสุดเมื่อพระองค์ทรงถวายชีวิตของพระองค์เพื่อเป็นสินไถ่เราชนไม้กางเขน

พี่น้องที่รัก โดยทางการปฏิบัติตามพระประสงค์ของพระเจ้า พระเยซูเจ้านำความรอดพ้นมาสู่มวลมนุษย์ วันนี้พระองค์ทรงเชื้อเชิญให้เราทำสิ่งเดียวกัน พระนางมารีย์หรือแม่พระเป็นแบบอย่างที่ดีที่สุดให้กับเราในเรื่องนี้ ดังที่เราทราบเมื่อทูตสวรรค์มาแจ้งให้พระนางทราบว่าพระเจ้าได้ทรงเลือกสรรพระนางให้เป็นมารดาของพระบุตรของพระองค์ พระนางทรงตอบรับด้วยความเต็มใจแม้ว่ามีชีวิตของพระนางเองเป็นเดิมพัน หลายปีมาแล้วมีโฆษณาวารสารฉบับหนึ่งเขียนว่า “ท่านตอบรับแล้วหรือยัง?”

สังฆมณฑลอุดรธานี
www.udondiocese.org

พอดิคิดว่านี่แหละคือสิ่งที่บ่ทอ่านทั้งสามบทต้องการถามเรา เราทำล้งจะฉลองคริสต์มาสในอีกไม่กี่วัน บางทีเราอาจเตรียมทุกอย่างพร้อมแล้ว แต่เราได้เตรียมสิ่งที่สำคัญที่สุดแล้วหรือยัง? นั่นคือ เปิดใจตอบรับพระประสงค์ของพระเจ้าและเสียงเรียกของพระเยซูเจ้าที่ผ่านเข้ามาในชีวิตของเราแต่ละวัน หรือว่าเรายังยึดความต้องการของเราเป็นใหญ่เหมือนเดิม? คริสต์มาสจะมีความหมายก็ต่อเมื่อเราสามารถตอบรับพระประสงค์ของพระเจ้าและมอบตนเองทั้งครบไว้ในความรักและพระญานเอื้ออาทรของพระองค์ซึ่งเป็นสิ่งที่จะนำความยินดีและความสุขที่แท้จริงมาสู่เรา **ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน**